

**Поновљени прекршаји издавања рачуна и
регистравања промета**
Члан 90б.

У случају да порески обвезник у року од годину дана од дана извршења прекршаја из члана 90а. овог закона поново изврши исти прекршај, казниће се новчаном казном у двоструком износу у односу на казну из члана 90а. овог закона.”.

Члан 4.

Члан 97. мијења се и гласи:

“(1) Овлашћени инспектор мјеру забране обављања дјелатности из члана 85. овог закона изриче усменим рјешењем, а писмени отправак тог рјешења израђује у року од три дана од дана доношења рјешења, односно његовог усменог изрицања субјекту контроле.

(2) Усмено рјешење из става 1. овог члана извршава се печатењем објекта у којем порески обвезник обавља дјелатност, службеним печатом ПУ и видно означава ознаком ПУ, при чему је порески обавезник дужан да осигура изношење кварљивих намирница из простора, те предузме све безбједносне и друге мјере да не би дошло до настанка штете.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, мјера забране обављања дјелатности из члана 85. ст. 31, 33. и 34. овог закона неће се извршити уколико порески обвезник у року од 72 сата од изрицања усменог рјешења достави овлашћеном инспектору доказ о уплати новчане казне изречене прекршајним налогом за извршени прекршај из чл. 90а. или 90б. овог закона.

(4) Уколико порески обвезник у року од 72 сата од изрицања мјере забране обављања дјелатности из члана 85. ст. 31, 33. и 34. овог закона не достави овлашћеном инспектору доказ о уплати новчане казне, овлашћени инспектор израђује писмени отправак рјешења из става 1. овог члана, најкасније у року од три дана од дана доношења рјешења, те извршава мјеру изречену рјешењем.

(5) У случају из става 3. овог члана, овлашћени инспектор обуставља управни поступак.

(6) Министар финансија доноси правилник којим се прописују услови, поступак и начин извршења мјере забране обављања дјелатности.”.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-647/19
27. јуна 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1087

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 27. јуна 2019. године, а Вијеће народа 4. јула 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о пољопривредном земљишту није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2782/19
8. јула 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ**

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 93/06, 86/07, 14/10 и 5/12) у члану 2. алинеја 8. мијења се и гласи:

“- ‘плодност земљишта’ је способност земљишта да омогући задовољавајуће гајење усјева уз минимално коришћење ђубрива;”.

Послије алинеје 8. додаје се нова алинеја 9, која гласи:

“- ‘деградација’ је посебан облик оштећења земљишта који се манифестује кроз кварење структуре, збијање и одношење површинском ерозијом плодног слоја земљишта услед неправилне обраде, неадекватног начина коришћења и голе сјече;”.

Досадашње алинеје 9. и 10. постају алинеје 10. и 11.

У досадашњој алинеји 10, која постаје алинеја 11, последије ријечи: “земљиште” додају се запета и ријечи: “воду, здравље биљака, животиња и људи”.

Члан 2.

У члану 3. у ставу 1. ријечи: “рибњаци, трстици и мочваре” бришу се.

Члан 3.

У члану 9. у ставу 2. ријечи: “прибављеног мишљења” замјењују се ријечима: “прибављене сагласности”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Одлука о изради Основе Републике, односно Основе општине припрема се према програму за израду основе и садржи податке о: циљу доношења основе, подручју које је обухваћено основом, року израде основе, периоду на који се доноси основа, изворима средстава за израду основе, мјесту одржавања јавног увида и друге податке.”.

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Основе Републике доносе се на период до 20 година, а Основе општине на период до десет година”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 4.

Члан 10. мијења се и гласи:

“(1) Програм за израду Основе Републике доноси Министарство, а програм за израду Основе општине, доноси скупштина јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

(2) Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се прописује садржај, начин израде и доношења програма за израду основе.”.

Члан 5.

Члан 11. мијења се и гласи:

“Основу Републике, односно општине може да израђује предузеће, друга организација или установа која је уписана у регистар пословних субјеката за обављање ове дјелатности и ако има најмање три запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, од којих најмање једно лице има звање доктор наука из области наука о пољопривредном земљишту и радно искуство од најмање три године на тим пословима.”.

Члан 6.

У члану 12. у ставу 2. ријечи: “о њеној изради,” замјењују се ријечима: “и програмом за израду основе и”.

Члан 7.

Члан 16. мијења се и гласи:

“(1) У сврху вођења информационог система о пољопривредном земљишту, односно земљишног информационог

система (ЗИС), Министарство води податке о земљишном покривачу, начину коришћења, педолошким и бонитетним особинама, потенцијалној ерозији, плодности земљишта, промјени намјене, погодности за узгој одређених култура, површинама пољопривредног земљишта у својини Републике датим у закуп и концесију, мониторингу, деградацији и друге податке о стању пољопривредног земљишта.

(2) У вођењу евиденције о пољопривредном земљишту Министарство остварује сарадњу са органом надлежним за имовинско-правне послове и институцијама у чијој надлежности је прикупљање и обрада података наведених у ставу 1. овог члана.”.

Члан 8.

Послије члана 16. додају се назив члана и нови члан 16а, који гласи:

“Заштита пољопривредног земљишта од оштећења

Члан 16а.

(1) Ради очувања намјенског и рационалног коришћења пољопривредног земљишта, спречавања коришћења у непољопривредне сврхе, производње здравствено исправне хране, заштите здравља људи, животињског и биљног свијета, несметаног коришћења и заштите животне средине, врши се заштита пољопривредног земљишта од оштећења.

(2) Оштећењем пољопривредног земљишта сматра се:

- а) деградација,
- б) контаминација,
- в) ерозија,
- г) промјена намјене земљишта.

(3) У сврху заштите пољопривредног земљишта од оштећења врши се:

а) утврђивање стања оштећења пољопривредног земљишта и

б) трајно праћење стања пољопривредног земљишта који обухватају одређене параметре земљишта (у даљем тексту: мониторинг земљишта), са циљем прикупљања информација о промјенама стања и карактеристикама земљишта, те идентификацији облика и интензитета оштећења земљишта.

(4) Мониторинг земљишта обавља референтна институција коју овласти Министарство.

(5) Министар, уз сагласност министарства надлежног за заштиту животне средине, доноси правилник којим се прописује методологија за успостављање и праћење стања пољопривредног земљишта.”.

Члан 9.

Члан 18. мијења се и гласи:

“(1) Утврђивање опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање може да врши предузеће, друга организација или установа која је уписана у регистар пословних субјеката за обављање те дјелатности, која има најмање два запослена лица са високом стручном спремом пољопривредне струке одговарајућег смјера, која располаже са одговарајућом опремом за рад и која има овлашћење за рад које је издало Министарство.

(2) Овлашћена организација из става 1. овог члана подноси Министарству извјештаје о резултатима испитивања и утврђивања.”.

Члан 10.

У члану 20. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Ради заштите и очувања хемијских и биолошких својстава пољопривредног земљишта и обезбјеђења правилне употребе минералних и органских ђубрива и пестицида, власник, односно корисник минимално једног хектара обрадивог пољопривредног земљишта, који је уписан у Регистар пољопривредних газдинстава, обавезан је да врши контролу плодности пољопривредног земљишта и

количине унесених минералних ђубрива и пестицида најмање сваке четири године.”.

Став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 2, 3, 4. и 5.

Члан 11.

Члан 27. мијења се и гласи:

“(1) Промјена намјене пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе у непољопривредне сврхе врши се у складу са спроведеним документима просторног уређења.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, уколико за одређено подручје није донесен спроведени документ просторног уређења или није предвиђено његово доношење, промјена намјене пољопривредног земљишта I, II, III и IV катастарске, односно бонитетне класе врши се у складу са локацијским условима, само за изградњу:

а) објеката за које локацијске услове издаје министарство надлежно за послове грађевинарства,

б) објеката који су у функцији пољопривредне производње и

в) индивидуалних стамбених и помоћних објеката у оквиру пољопривредног газдинства на том подручју.

(3) У току израде докумената просторног уређења Министарство даје смјернице, мишљења и сугестије на планска рјешења, тако да:

а) прије утврђивања нацрта докумената из става 1. овог члана, Министарство учествује на јавној расправи на којој се разматра преднацрт документа у складу са прописом о уређењу простора и грађењу,

б) прије утврђивања приједлога докумената из става 1. овог члана, Министарство учествује на јавној расправи на којој се разматра став носиоца израде о примједбама, приједлозима и мишљењима на нацрт документа који је био на јавном увиду, у складу са прописом о уређењу простора и грађењу.

(4) Промјена намјене пољопривредног земљишта V, VI, VII и VIII катастарске, односно бонитетне класе, врши се у складу са стратешким и спроведеним документима просторног уређења, односно локацијским условима.

(5) Због умањења вриједности и губитка пољопривредног земљишта као добра од општег интереса, плаћа се накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта у складу са овим законом.”.

Члан 12.

Члан 29. мијења се и гласи:

“(1) Када надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку издавања пољопривредне сагласности, утврди да је измијењена култура и класа пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе, а да претходно није спроведен поступак промјене намјене у складу са овим законом, дужан је да узме претходно стање катастарске културе и класе пољопривредног земљишта као основ за обрачун накнаде.

(2) Ако надлежни орган јединице локалне самоуправе нема расположиве податке потребне за утврђивање претходног стања катастарске културе и класе, затражиће од странке да поднесе захтјев за утврђивање претходног стања катастарске културе и класе на предметном земљишту надлежном органу за имовинско-правне послове, да би се могло извршити обрачунавање накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе у складу са овим законом.

(3) Претходно стање из ст. 1. и 2. овог члана утврђује се уколико је извршена промјена културе и класе пољопривредног земљишта након 1980. године.”.

Члан 13.

У члану 30. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Под промјеном намјене пољопривредног земљишта сматра се и експлоатација минералних сировина и извође-

ње радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке, шљунка, камена, као и опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту на одређено вријеме, након чега је корисник дужан да рекултивише земљиште у складу са пројектом рекултивације.”.

У ставу 3. ријечи: “враћа у првобитну намјену” замјењују се ријечима: “приводи намјени”.

Послије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Министар доноси правилник којим се прописује начин вођења евиденције о промјени намјене пољопривредног земљишта.”.

Члан 14.

У члану 31. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Орган јединице локалне самоуправе дужан је да прибави смјернице Министарства подносећи захтјев, уз који прилаже:

а) извод из важећег документа просторног уређења из којег се види намјена површине,

б) локацијске или урбанистичко-техничке услове овјерене од органа управе надлежног за послове уређења простора,

в) копију рјешења о упису у регистар пословних субјеката или рјешења о регистрацији предузетника,

г) извод из јавне евиденције о непокретностима за властито земљиште, односно уговор о закупу за закупљено земљиште,

д) копију катастарског плана или ажурну геодетску подлогу предмета обухвата,

ђ) пројекат рекултивације пољопривредног земљишта и

е) копију уговора о концесији (само за експлоатацију минералних сировина).”.

Члан 15.

Члан 32. мијења се и гласи:

“(1) За промјену намјене пољопривредног земљишта инвеститор плаћа једнократну накнаду, осим у случајевима ослобађања од плаћања накнаде прописаних овим законом.

(2) Пољопривредно земљиште не може се користити у непољопривредне сврхе док се не изврши уплата накнаде из става 1. овог члана.

(3) Јединице локалне самоуправе не могу утврђивати општи интерес, нити могу својим одлукама ослобађати од плаћања дијела накнаде који њима припада.

(4) Накнада због промјене намјене плаћа се за цијелу грађевинску парцелу која је дефинисана локацијским и урбанистичко-техничким условима овјереним од органа управе надлежног за послове уређења простора.

(5) Изузетно од става 4. овог члана, када се промјена намјене врши за објекат који је предмет легализације, а за који не постоји обавеза прибављања локацијских нити израда урбанистичко-технички услова, подаци о парцели потребни за обрачун накнаде за промјену намјене, утврђује се на основу геодетског снимка ситуације стварно изведеног стања бесправно изграђеног објекта, израђеног од овлашћеног лица за послове премјера и катастра непокретности.”.

Члан 16.

У члану 33. испред ријечи: “Накнада” додаје се број: “1” у обостраној загради.

Послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Изузетно од става 1. овог члана, накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. став 2. овог закона утврђује се у износу од 50% од висине накнаде из става 1. овог члана, уколико је пројектом рекултивације планирано да се земљиште користи као пољопривредно.”.

Члан 17.

Члан 34. мијења се и гласи:

“(1) Обавезу плаћања и висину накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта у сврхе из члана 30. овог

закона, рјешењем утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана дозвољена је жалба Министарству.

(3) Накнаду за промјену намјене пољопривредног земљишта инвеститор је дужан да плати прије издавања пољопривредне сагласности.

(4) Уз захтјев за издавање пољопривредне сагласности за промјену намјене пољопривредног земљишта инвеститор подноси:

а) локацијске услове или урбанистичко-техничке услове овјерене од управе надлежног за послове уређења простора,

б) копију геодетског снимка ситуације стварно изведеног стања израђеног од овлашћеног лица за послове премјера и катастра непокретности, само у случају легализације бесправно изграђеног објекта,

в) посједовни лист или лист непокретности за парцелу за коју се тражи сагласност,

г) копију катастарског плана или ажурну геодетску подлогу предмета обухвата,

д) доказ о правном основу за коришћење земљишта, ако инвеститор није власник пољопривредног земљишта,

ђ) доказ надлежног органа о претходном стању, уколико се у посједовном листу предметно земљиште води као непољопривредно.

(5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе, на основу документације из става 4. овог члана и доказа о извршеној уплати накнаде за промјену намјене, доноси рјешење о пољопривредној сагласности за промјену намјене пољопривредног земљишта.

(6) Осим елемената коју су утврђени прописом којим се уређује општи управни поступак, рјешење о пољопривредној сагласности из става 5. овог члана обавезно садржи и сврху или намјену за коју се издаје, ознаку катастарске честице, катастарску културу и класу, површину за коју је обрачуната и уплаћена накнада и износ припадајуће накнаде.

(7) Рјешење о пољопривредној сагласности доноси се у року од 30 дана од дана подношења захтјева, а примјерак тог рјешења обавезно се доставља Министарству, Републичкој управи за инспекцијске послове и надлежном органу за имовинско-правне послове.

(8) Пољопривредну сагласност инвеститор прибавља прије добијања грађевинске дозволе.

(9) Против рјешења о пољопривредној сагласности дозвољена је жалба Министарству.”.

Члан 18.

У члану 35. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Средства од наплаћене накнаде по основу промјене намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе, средства од закупнине и концесионе накнаде за коришћење земљишта у својини Републике, која су приход буџета јединице локалне самоуправе, користе се за следеће намјене:

а) израду Основа општине,

б) оспособљавање и уређење пољопривредних земљишта која су деградирана, запуштена, која су лошијег квалитета или су неплодна,

в) за поправку и побољшање плодности земљишта,

г) за спровођење противерозивних мјера и мелиорације пољопривредног земљишта слабијег квалитета,

д) за спровођење поступка комасације и

ђ) за спровођење поступка дојеле пољопривредног земљишта у својини Републике у закуп.”.

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Јединице локалне самоуправе достављају Министарству годишње извјештаје о коришћењу средстава из

става 2. овог члана до 31. марта текуће године за претходну годину.”.

Члан 19.

Члан 36. мијења се и гласи:

“(1) Накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају:

а) изградње, реконструкције или легализације стамбене зграде породичног пољопривредног газдинства површине до 500 m² у циљу побољшања услова становања тог домаћинства, само у случају да се пољопривредно земљиште на коме се врши промјена намјене налази у сеоском подручју, односно ван градске зоне,

б) изградње објеката у области пољопривреде, прехранбене, текстилне индустрије и индустрије за производњу обуће и намјештаја, само у случају да се пољопривредно земљиште на коме се врши промјена намјене налази у сеоском подручју, односно ван градске зоне,

в) одређивања локације за гробље или проширење гробља, као и за изградњу вјерских објеката,

г) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица,

д) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта,

ђ) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалнијем коришћењу пољопривредног земљишта,

е) пошумљавања обрадивог пољопривредног земљишта VI, VII и VIII катастарске класе, ако је основама утврђено да ће се то земљиште рационалније користити ако се пошуми,

ж) подизања пољозащитних појасева,

з) изградње јавних путева и жељезничке инфраструктуре,

и) изградње или легализације стамбеног објекта избјеглица, расељених лица и повратника на земљишту површине до 500 m², ако то лице има статус или је имало статус избјеглице или расељеног лица у вријеме стицања власништва на земљишту намијењеном за стамбену изградњу, а то доказује увјерењем надлежног органа,

ј) изградња или легализација стамбених објеката породицама погинулих и несталих бораца и ратних војних инвалида од I до VI категорије на земљишту површине до 500 m², под условом да је надлежни орган утврдио статус породице погинулих и несталих бораца и ратних војних инвалида од I до VI категорије и да они немају ријешено стамбено питање и

к) легализације објекта изграђених до краја 1980. године.

(2) Породичним пољопривредним газдинством, у смислу овог закона, сматра се пољопривредно газдинство на коме физичко лице - пољопривредник заједно са члановима свог домаћинства обавља пољопривредну производњу и које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава.

(3) Под пољопривредним објектима из става 1. тачка б) овог члана подразумевају се објекти који су у функцији пољопривредне производње, односно објекти за производњу, откуп, дораду, прераду и сушење пољопривредних производа, као и објекти за складиштење и чување готових пољопривредних производа, хладњаче, стаје за гајење стоке, објекти за гајење гљива, пужева и риба.

(4) Рјешење о ослобађању од плаћања накнаде доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(5) Уз документацију прописану чланом 34. Закона, за утврђивање плаћања накнаде из става 1. овог члана инвеститор подноси и следеће доказе:

а) за случај из става 1. тачка а) овог члана, извод из важећег документа просторног уређења на основу којег се види да се парцела на којој се планира градња налази у сеоском подручју, односно ван градске зоне и документ

којим се потврђује да је ријеч о породичном пољопривредном газдинству које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава,

б) за случај из става 1. тачка б) овог члана, извод из важећег документа просторног уређења на основу којег се види да се парцела на којој се планира градња налази ван градске зоне, односно у сеоском или ванурбаном подручју,

в) за случај из става 1. т. и) и ј) овог члана, доказ о статусу лица и

г) за случај из става 1. тачка к) доказ надлежног органа да је објекат изграђен до краја 1980. године.”.

Члан 20.

Послије члана 52. назив главе: “VI - РАСПОЛАГАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ЗЕМЉИШТЕМ У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ” мијења се и гласи: “VI - РАСПОЛАГАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ЗЕМЉИШТЕМ” и члан 53. мијења се и гласи:

“(1) Пољопривредно земљиште на територији Републике уписано у јавним евиденцијама као општенародна имовина, без уписаног права коришћења, управљања или располагања, друштвена, односно државна својина са правом коришћења, управљања или располагања у корист предузећа која су била предмет приватизације или је уписано као посјед тих предузећа, ступањем на снагу овог закона, по сили закона, постаје својина и посјед Републике.

(2) Пољопривредно земљиште на територији Републике уписано у јавним евиденцијама као општенародна имовина, без уписаног права коришћења, управљања или располагања, друштвена, односно државна својина са правом коришћења, управљања или располагања или као посјед бивших друштвено-правних лица са сједиштем ван територије Републике, ступањем на снагу овог закона, по сили закона, постаје својина и посјед Републике.

(3) Орган управе надлежан за вођење јавних евиденција о непокретностима уписује право својине и посједа на непокретностима из ст. 1. и 2. овог члана на захтјев Правобранилаштва Републике Српске.

(4) На непокретностима из ст. 1. и 2. овог члана за које не постоји власничка евиденција, а уписане су као посјед бивших друштвено-правних лица или су уписане у катастар као посјед физичких или правних лица без ваљаног правног основа, утврђује се право својине и посједа у корист Републике.

(5) На захтјев Правобранилаштва Републике Српске, орган управе надлежан за имовинско-правне послове спроводи поступак и доноси рјешење о утврђивању права из става 4. овог члана.”.

Члан 21.

Члан 54. мијења се и гласи:

“(1) Пољопривредно земљиште у својини Републике користи се у складу са годишњим програм коришћења, који доноси скупштина јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

(2) Програм из става 1. овог члана надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да донесе најкасније до краја марта текуће године.

(3) Програм из става 1. овог члана садржи:

а) површине земљишта у својини Републике по катастарским општинама - укупну површину,

б) податке о површини додијељеног пољопривредног земљишта у својини Републике и корисницима пољопривредног земљишта,

в) податке о површини недодијељеног пољопривредног земљишта у својини Републике и тренутно стање коришћења,

г) површину земљишта планирану за давање у закуп,

д) површину земљишта планирану за концесију и

ђ) површину земљишта одређену за закуп пашњака.

(4) Уколико јединица локалне самоуправе не донесе програм из става 1. овог члана у прописаном року, Министарство може покренути поступак додјеле концесије за коришћење недодијељеног пољопривредног земљишта.”.

Члан 22.

У члану 55. испред ријечи: “Пољопривредно” додаје се број: “1” у обостраној загради.

Послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Забрањено је коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике без правног основа.”.

Члан 23.

У члану 70. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Процјену тржишне вриједности земљишта из става 2. овог члана врши надлежна организациона јединица Пољопривредне управе Републике или овлашћени вјештак пољопривредне струке.”.

Послије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Министар доноси правилник којим се прописује поступак за замјену пољопривредног земљишта у својини Републике за пољопривредно земљиште у својини физичких и правних лица.”.

Члан 24.

Члан 73а. мијења се и гласи:

“У обављању послова инспекцијског надзора, пољопривредни инспектор има обавезу и овлашћење да врши:

а) контролу да ли се пољопривредно земљиште користи за пољопривредну производњу у складу са Законом, односно да ли се пољопривредно земљиште, којем је планским актом одређена друга намјена, до привођења планираној намјени користи за пољопривредну производњу,

б) контролу да ли су прибављене сагласности Министарства на одлуку и програм за изразу Основа општине,

в) контролу да ли се врши деградација пољопривредног земљишта, испуштање и одлагање било које врсте опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање и одводњавање,

г) контролу да ли су пољопривредно земљиште на којем се врши производња пољопривредних култура и вода за наводњавање контаминирани,

д) контролу да ли корисници, односно власници пољопривредног земљишта врше контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и остатака пестицида у земљишту,

ђ) контролу да ли правно лице које врши испитивање садржаја опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање, као и контролу плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида, посједује овлашћење Министарства,

е) контролу да ли власници, односно корисници пољопривредног земљишта у ерозивним подручјима врше противерозивне мјере,

ж) контролу да ли је надлежни орган јединице локалне самоуправе прописао противерозивне мјере и мјере за сузбијање пољске штете,

з) контролу да ли се на пољопривредном земљишту причињава пољска штета, односно врши спаљивање органских остатака после жетве усјева и другог отпада,

и) контролу да ли је инвеститор за промјену намјене пољопривредног земљишта у непољопривредне сврхе прибавио пољопривредну сагласност у складу са законом,

ј) контролу да ли се радови на рекултацији пољопривредног земљишта које је промијенило намјену врше по пројекту рекултације,

к) контролу надлежног органа јединице локалне самоуправе која се односи на издавање рјешења о утврђивању накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта и рјешења о пољопривредној сагласности,

л) контролу да ли се мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама спроводе по пројекту уређења који је одобрило Министарство,

љ) контролу да ли се пашњаци у својини Републике користе за испашу стоке у складу са прописаним условима,

м) контролу да ли је надлежни орган јединице локалне самоуправе донио годишњи програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике,

н) контролу да ли корисник пољопривредног земљишта у својини Републике има правни основ за коришћење,

њ) контролу да ли закупци и концесионари користе пољопривредно земљиште у својини Републике, у складу са Законом и уговором о закупу, односно концесији и

о) надзор над примјеном осталих одредаба Закона.”.

Члан 25.

Члан 73б. мијења се и гласи:

“У вршењу послова из члана 73а. овог закона пољопривредни инспектор има обавезу и овлашћење да:

а) забрани коришћење пољопривредног земљишта у друге сврхе супротно Закону, односно нареди кориснику да пољопривредно земљиште користи за пољопривредну производњу, до момента привођења земљишта планираној намјени,

б) нареди да се прибаве сагласности Министарства на одлуку и програм за изразу Основа општине,

в) забрани деградацију пољопривредног земљишта, испуштање и одлагање било које врсте опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање и одводњавање, те нареди кориснику пољопривредног земљишта да изврши анализу земљишта и воде за наводњавање на присуство опасних и штетних материја,

г) забрани производњу пољопривредних култура на пољопривредном земљишту и употребу воде за наводњавање, уколико је то неопходно према резултатима испитивања,

д) нареди власнику, односно кориснику минимално једног хектара обрадивог пољопривредног земљишта, који је уписан у Регистар пољопривредних газдинстава да изврши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и контролу количине остатака пестицида у земљишту,

ђ) забрани правном лицу да врши испитивање садржаја опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање, као и контролу плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида, те му наложи прибављање овлашћења од Министарства,

е) нареди власнику, односно кориснику да врши противерозивне мјере на пољопривредно земљиште у ерозивним подручјима,

ж) нареди надлежном органу јединице локалне самоуправе да пропише противерозивне мјере и мјере за сузбијање пољске штете,

з) забрани чињење пољске штете и спаљивање органских остатака после жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту,

и) нареди инвеститору да код надлежног органа прибави пољопривредну сагласност и другу документацију прописану Законом,

ј) нареди инвеститору који на земљишту врши експлоатацију минералних сировина, одлагање јаловине, пепела, шљаке, шљунка и камена и других опасних и штетних материја да приступи рекултацији пољопривредног земљишта у складу са пројектом рекултације и о томе обавијести надлежне органе,

к) поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дјело, изда прекршајни налог или поднесе захтјев за покретање прекршајног поступка, због неправилности приликом издавања рјешења о утврђивању накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта и рјешења о пољопривредној сагласности,

л) нареди инвеститору који на земљишту спроводи мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама да прибави пројекат уређења,

љ) нареди власнику, односно кориснику пољопривредног земљишта да изврши привођење намјени запуштеног пољопривредног земљишта,

м) обавијести надлежне органе да корисник не користи пашњак у својини Републике у складу са Законом,

н) нареди надлежном органу локалне самоуправе да донесе годишњи програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике,

њ) забрани коришћење пољопривредног земљишта у својини Републике без правног основа и о томе обавијести надлежне органе,

о) обавијести надлежне органе о уоченим неправилностима коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике од стране закупаца и концесионара и

п) у осталим случајевима непридржавања одредаба Закона донесе рјешење, нареди мјере прописане Законом и одреди рок за извршење.”

Члан 26.

Члан 74. мијења се и гласи:

“(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај предузеће и друго правно лице ако:

а) пољопривредно земљиште користи у друге сврхе, односно не користи за пољопривредну производњу до привођења планираној намјени (члан 5),

б) врши деградацију пољопривредног земљишта, испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредно земљиште и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (члан 17),

в) производи пољопривредне културе на пољопривредном земљишту и врши употребу воде за наводњавање за које је утврђено да су контаминирани (члан 18),

г) врши испитивање садржаја опасних и штетних материја у пољопривредном земљишту и води за наводњавање, као и контролу плодности пољопривредног земљишта и утврђивање количине минералних ђубрива и пестицида, без овлашћења Министарства (члан 20),

д) не изврши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и контролу количине остатака пестицида у земљишту (члан 20),

ђ) не примијени прописане противерозивне мјере (члан 21),

е) причињава пољску штету и врши спаљивање органских остатака после жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (члан 25),

ж) изврши промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. Закона без издате пољопривредне сагласности надлежног органа јединице локалне самоуправе (члан 27),

з) врши рекултивацију пољопривредног земљишта без пројекта о рекултивацији, као и ако рекултивацију не врши по пројекту (члан 30),

и) спроводи мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама без пројекта уређења (члан 40),

ј) редовно не обрађује, односно запустити пољопривредно земљиште (члан 45),

к) не обезбједи коришћење пољопривредног земљишта давањем у закуп или на други начин (члан 46),

л) не користи пашњак у својини Републике у складу са Законом (члан 49),

љ) користи пољопривредно земљиште у својини Републике без правног основа (члан 55. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ и одговорно лице у предузећу и другом правном лицу.”

Члан 27.

Члан 75. мијења се и гласи:

“(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се за прекршај предузетник ако:

а) пољопривредно земљиште користи у друге сврхе, односно не користи за пољопривредну производњу до привођења планираној намјени (члан 5),

б) врши деградацију пољопривредног земљишта, испушта и одлаже опасне и штетне материје на пољопривредно земљиште и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да смањи производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање (члан 17),

в) производи пољопривредне културе на пољопривредном земљишту и врши употребу воде за наводњавање за које је утврђено да су контаминирани (члан 18),

г) не изврши контролу плодности обрадивог пољопривредног земљишта и контролу количине остатака пестицида у земљишту (члан 20),

д) не примијени прописане противерозивне мјере (члан 21),

ђ) причињава пољску штету и врши спаљивање органских остатака после жетве усјева и другог отпада на пољопривредном земљишту (члан 25),

е) изврши промјену намјене пољопривредног земљишта из члана 30. Закона без издате пољопривредне сагласности надлежног органа јединице локалне самоуправе (члан 27),

ж) врши рекултивацију пољопривредног земљишта без пројекта о рекултивацији, као и ако рекултивацију не врши у складу са пројектом (члан 30),

з) спроводи мјере уређења пољопривредног земљишта мелиорацијама без пројекта уређења (члан 40),

и) не обезбједи коришћење пољопривредног земљишта давањем у закуп или на други начин (члан 46),

ј) не изврши привођење намјени запуштеног пољопривредног земљишта (члан 47),

к) не користи пашњак у својини Републике у складу са Законом (члан 49),

л) користи пољопривредно земљиште у својини Републике без правног основа (члан 55).

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном од 400 КМ до 2.000 КМ.”

Члан 28.

Члан 76. мијења се и гласи:

“Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако:

а) не прибави сагласност Министарства на одлуку и програм за израду Основа општине (члан 9),

б) не спроводи прописане противерозивне мјере (члан 22),

в) не пропише мјере за заштиту од пољске штете (члан 25),

г) изда одобрење за промјену намјене пољопривредног земљишта без претходно прибављених смјерница Министарства и пројекта за рекултивацију (члан 31),

д) на захтјев инвеститора не утврди висину накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта или је не утврди у складу са чл. 32, 33. и 34. Закона,

ђ) на захтјев инвеститора рјешењем ослободи странку од плаћања накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта супротно члану 36. овог закона,

е) средства остварена од накнаде за промјену намјене пољопривредног земљишта, закупнине и концесионе накнаде за коришћење земљишта у својини Републике користи супротно члану 35. овог закона,

ж) не донесе годишњи програм коришћења пољопривредног земљишта у својини Републике (члан 54).”

Члан 29.

У члану 78. тачка а) брише се.

Досадашње т. б), в), г), д), ђ) и е) постају т. а), б), в), г), д) и ђ).

Члан 30.

Послије члана 78. додаје се нови члан 78а, који гласи:

“Члан 78а.

Министар у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона доноси:

а) Правилник о начину израде, садржају и доношењу програма за израду основе (члан 10. став 2),

б) Правилник о методологији за успостављање и праћење стања пољопривредног земљишта (члан 16а. став 5),

в) Правилник о начину вођења евиденције о промјени намјене пољопривредног земљишта (члан 30. став 7),

г) Правилник о поступку замјене пољопривредног земљишта у својини Републике (члан 70. став 5).”

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-649/19
27. јуна 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1088

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДУВАНУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о дувану, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 27. јуна 2019. године, а Вијеће народа 4. јула 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о дувану није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2783/19
8. јула 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДУВАНУ

Члан 1.

У Закону о дувану (“Службени гласник Републике Српске”, број 72/12) члан 1. мијења се и гласи:

“Овим законом уређују се услови и начин производње дувана, организација производње, откупа и обраде дувана, производња дуванских производа, разврставања, обиљежавања максимално дозвољене количине катрана, никотина и угљен-монооксида у цигаретама, вођења регистра и евиденција, као и друга питања од значаја за дуван.”

Члан 2.

У члану 3. у ставу 1. ријечи: “као и делголд и мериленд (енгл. flue-cured) сушени у специјалним сушницама са контролисаном атмосфером и прилеп (енгл. sun-cured) сушен амбијенталним ваздухом на сунцу” и запета бришу се.

Члан 3.

Члан 4. мијења се и гласи:

“(1) Производња дувана је производња расада дувана, гајење дувана на њиви, бербa, низање, сушење, сортирање и паковање дувана код произвођача дувана.

(2) Организатор производње и откупа дувана је привредно друштво, предузетник или друго правно лице које обавља дјелатност организације производње дувана на сопственом посједу, закупљеном земљишту или у сарадњи са физичким лицима (пољопривредним произвођачима) власницима или закупцима земљишта.

(3) Производњу сировог дувана у листу може да обавља привредно друштво, пољопривредна задруга, предузетник или физичко лице (у даљем тексту: произвођач дувана) које испуњава следеће услове:

а) да је уписано у Регистар пословних субјеката, односно у регистар за обављање предузетничке дјелатности или у регистар пољопривредних газдинстава и

б) да има закључен уговор са организатором производње и откупа дувана или обрађивачем дувана о производњи и испоруци сировог дувана у листу, који се обавезно закључује најкасније до 30. јуна године у којој се производи сирови дуван у листу.

(4) На захтјев произвођача дувана, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар) доноси рјешење којим се одобрава обављање дјелатности производње дувана, а које подлијеже ревизији након истека рока од пет година од дана његовог доношења.

(5) Уговор из става 3. тачка б) овог члана обавезно садржи:

а) назив парцеле и површину пољопривредног земљишта на којој ће се садити дуван,

б) назив типа и сорте дувана који ће се садити,

в) начин на који уговорне стране обезбјеђују сјеме, односно дувански расад,

г) обавезе у вези са примјеном мјера за сузбијање биљних болести и штеточина на дувану и давања репродукционих материјала,

д) цијену произведеног дувана по класама коју ће организатор производње и откупа дувана или обрађивач дувана платити произвођачу,

ђ) обавезу произвођача дувана да ће у уговореном року организатору производње и откупа дувана или обрађивачу дувана са којим је закључен уговор о производњи испоручити сав произведени дуван, те обавезу организатора производње и откупа дувана или обрађивача дувана да ће од њега преузети и платити произведени дуван,

е) изјаву произвођача дувана да за исти период није закључио уговор о производњи дувана са другим организатором производње и откупа дувана или обрађивачем дувана за исту површину из тачке а) овог става,

ж) рок и мјесто предаје дувана и

з) рок и начин исплате новчаних средстава за преузети дуван.

(6) Уговор из става 3. тачка б) овог члана може садржавати и друге елементе које утврде уговорне стране, а који не могу бити у супротности са обавезним елементима из става 5. овог члана.

(7) Организатор производње и откупа дувана или обрађивач дувана обавезни су да производњу сировог дувана у листу пријаве Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство), најкасније до 15. јула године у којој је расађен дуван.

(8) Пријава се подноси у писаној форми, а садржи имена и адресе уговорних страна, као и податке о површини земљишта и сортама засађеног дувана.

(9) Испуњеност минимално-техничких услова за обављање дјелатности производње дувана, те заштите на раду и заштите и унапређивања животне средине провје-